

# **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Vitae Sanctorvm**

**Lippeloo, Zacharias**

**Coloniae Agrippinæ, 1604**

Vitas. Theophanis, Qvi Et Isaacius dictus est. ex ea quæ est apud Metaphr.  
Obijt diem extremum Anno Redemptoris 816. Leonis 3. Papæ 21. Leonis  
Armeni Ikonoclastæ Imperator. 3.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-42667**

934. MART. S. PETRI CVBICVLARII  
erat imperatum, præstaret. Sed vbi ista perpulsus,  
constans & immutabilis perfisteret, de reliquo  
ossibus eius iam carne nudatis, acerum sale per-  
mictum, in corporis membra cruciatu attenuata,  
& propè contabefacta infuderunt. Atque ut istos  
dolores protruerat, & veluti pedibus conculcā-  
rat, inde craticula & ignis vna in medium tra-  
hantur, & reliquiæ eius corporis, tanquam  
carnes ad comedendum parata, ignis incendio  
non raptim (ut breui è vita decedens, omni dolo-  
re liberaretur) sed paulatim absumptæ furentur.  
Neque qui eum imposuerant in rogam, etiam  
post tot tamque grauia cruciamenta, ei vllum re-  
spirandi locum dare in animo habebant, nisi pri-  
us se ipsorum imperata facturum annueret. Sed  
ille proposito suo mordicus adhæscens, vñctor  
in tormentis animam efflauit. Tale vñius regiorū  
famulorum martyrum exitus; appellatione sua  
(Petrus enim nominatus fuit) reuera dignum.

Moritur in  
cruciamen-  
tis.

VIDE CASAR. THEOPHANIS, QVI ET ISA-  
BARO. IN NOT. ACIUS DICTUS EST. EX EA QUE EST APUD METAPHR. OBIJ  
MARTY. R. &  
TOM. 9. AN.  
diem extremum Anno Redemptoris 816. Leonis  
3. Pape 21. Leonis Armeni Iconolagia  
Imperator. 3.

12. Martij.

Patria The-  
ophanis  
Constanti-  
nop.  
Parentes.

**T**VLIT virum hunc admirabilem illa patria,  
quæ imperij dignitate decorata, ceteris tâ-  
tum omnibus antecellit, quantum Regi-  
nam subditis præstare par est. Parentibus talia  
patria dignis ortus est, qui & diuitiarū copijs, &  
militari gloria, & virtutibus omnibus affluebāt.  
Isaacius & Theodora, si quid etiam vobis nomen  
est curæ vocabantur. Puer adhuc trimulus Impe-  
ratori curandus gubernandusque à patre reliquit  
est; à quo cù virtutes præclara, indole dignas hau-  
sisset

sisset, & annos insigni prudentia ornasset, cœpit tota mente die nocteque de rerum diuinaram pulchritudine cogitare, sed cum importunis matris precibus ad nuptiarum molestias suscipiens cogeretur, paruit ille quidem, ita tamē ut firmiter & mentis & corporis integratatem sibi, Dei gratia, seruandam proponeret. Nocte autem, celebrato cum summo opū gaudio, nuptiarum conuiuio, cum in cubiculo esset cum sponsa sua, toraque mente res diuinas agitaret, suspirio desiderium suum sponsæ indicauit, & luculenter admodum de humanae vitæ breuitate, ac incertitudine, de mundi vanitate, & impuri voluntatisbus, de castitate mentis & corporis, de extremo Dei iudicio, & sempiternis cælestis vitæ delicijs differuit, adeoque castum sponsæ suæ pectus amore virginitatis inflammavit, vt protinus nihil se magis expetere diceret, quam compressa carnis libidine, totum amorem in Christum transferre. tur.

Adolescens hoc accepto responso, lachrymas præ gaudio continere non potuit; quin & humili prostratus, peractis numini diuino, cui donum hoc præclarum acceptum referebat, gratiarum actionibus, coniugis animum admirabatur; deinde latè eam vultu intuitus, promisit se illam honestis omnibus in rebus sociam habiturum, quod in futuro seculo præclari munera simul cum ipsa præmium perciperet. Dum hos aliosque quibus se mutuo ad omnem vitæ sanctimoniam horabantur, sermones inter se conferunt, diuinū numen mira odoris fragrantia, præsentia suam cōprobauit; qua mirificè confortati, amplissimis facultatibus in yllo pauperum distributis, solitariè gunt, vita propositū amplexati sunt. Sed ficer eius (qui spem omnem in ipsis repositam habebat) ea re ira

Virginitas  
perpetuam  
amplectiun-

Solitariam  
vitam eli-  
gunt.

Nnn 2 comm.

commotus fuit, ut minimè distulerit ipsius Imperatoris (qui adolescentis patrem summo semper loco habuerat) nefariam opem contra sanctum adolescentem implorare. Leo (hoc Imperatori nomen erat) acri indignatione commotus, minatus est, nō cœpto desistens, patrijs viriliter honoribus insisteret, se oculos eius effosurum. Atque, vt facilius in obliuione sancti propositi veniret, eum Cyzicum præclaro dignitatis munere ornatum misit. At ille constater in proposito persistens, & alacri animo iter ingressus, apud Sigianem viro cuidam admirandis virtutibus ornato (cui Gregorio nomen erat) occurrit. Huic Theophanes animi sui propositum indicans, dixit certum sibi deliberatumque esse, voluntarium exilium voluntati Imperatoris præferre. Gregorius autem diuino spiritu edocitus omisssis exilio cogitationibus eum hortatus est, vt iniunctum ab Imperatore munus administraret, nec quidquam de Dei benignitate ambigeret, quæ suo tempore Imperatore in ordinem redacto, desiderio eum nequaquam fraudaret.

Irene imperio potitur.

Nondūm anni tres elapsi erant, cum Irene, mulier excelsa & virili planè animo prædita, deicato ab imperij dignitate Leone, & socio in ordinem redacto, imperij gubernacula cum filio suscepit, & optatissimum pacis splendorem præclarè restituit. Tunc sponsa Christi libertatem adepta, congestas domi diuicias protulit, & partem vnam in vlos pauperum, alteram verò in noua monasterij (cui se, vt Christi ibidē spiritu suauius frueretur, libenter inclusit) fabricam contulit, Theophanes autem magno illi seni apud Sigianē in disciplinam se tradidit; ubi extrecto proprijs sumptibus domicilio, à sancto Gregorio tonsu-

Leonis misericordia.

Facultates iuas, in paupores distribuunt.

tonsura & habitu externis Christianæ militiae  
indicis, insignitus est. Nec segniter sanè pale. Theopho-  
stram ingressus est. Nuda humus stratum illi præ-  
bebat. Diuinorum librorum lectioni, & rerum  
cælestium meditationi assiduè vacabat. Cumque <sup>Eius exerci-</sup>  
aduersus Dæmones & cupiditates pugnaret, mi-  
tis ac mansuetus omnibus, ut alter Moses, videba-  
tur. Dignitates & mundi honores, ut res vilissi-  
mas & rerum terrenarum sordibus plenaç con-  
temnebat. Nam ut monasterij Præfecto è viuis  
sublato, in eius locum votis omnium assumptus  
est, sumpto in manibus baculo, vilique præcin-  
ctus tunica, ad montem Sigianæ contendit, ubi <sup>Fugit mo-</sup>  
<sup>nasterij præ-</sup>  
soli Christo cognitus, manuum labore victitabat: <sup>fectoram-</sup>  
& plurimos vitæ innocentia ad virtutis studium  
alliciebat.

Cum ad Nicenam Synodum secundam voca-  
tus esset, & reliqui omnes vestium splendore mi-  
cantes, equis inuesti, venirent, ille lacera indu-  
tus, & asinæ insidens iter animo lato suscepit, at-  
que in Synodum veniens clarissima veritatis lu-  
ce errores depulit, & summa virtutum omnium  
opinione insignis, domum rediit. Fuit vir sanctus.  
in signi miraculorum virtute clarus. Nec solum  
dæmones, sed ipsa etiam muta mundi elementa  
voluntati eius obtemperabant. Cæterū cū omnibus  
virtutibus excellerer, in curādis subleuādisq; pau-  
peribus eximiā sanè diligentia adhibebat; nec vl-  
la res rata erat, quæ eū aliquando à benignè facien-  
di studio auocare poterat. Quodā tēpore, cum ex <sup>eius in pau-</sup>  
trem quædā rerū omniū in opia, miseros homi-  
nes exagitaret, ille cibum, qui in quatuor mensū  
spaciū monasterio assignatus erat, liberaliter ero-  
gauit, cumq; minister superueniēs vehemēter cō-  
motus eo facto rem monasterij in ultimum dis-

Nnn 3 crimen

cri men adductam esse diceret, ille miti oratione frumentum, ut numeraret, imperauit. Quod minister cum fecisset, nullum aceruo modium deesse reperit.

**Leo V. ico.  
nomachus.**

Eodem tempore Christi Ecclesiam que summa tunc pace fruebatur, Leo v. homo celestissimus, multis dolis & fraudibus ( quibus virtutis Joco vtebatur) subuertere conabatur. Sacras Christi imagines, & matris eius sanctorumq; omnium demolitus est; & vniuersam ecclesiā gravioribus quam fuerant AEgyptia tenebris involut. Tanto terrore omnium animos replebat, ut qui virtutis præstantia nefarijs eius conatibus occurredebuissent, impietatis eius fluctibus obruti, congressum formidarent. Qui verò vita pro Christi gloria cōtempta, sceleris impietatem delere nitebantur, partim fame, partim verberibus, ad extremum vitæ spiritum decertabant.

Tunc Theophanes tempus adesse ratus, quo vel insignem triumphum de hoste reportaret, vel sempiterna nominis sui gloria in certamine pro Christi causa sanguinem funderet, ad urbem regiam, quamvis graui morbo laboraret, nauigio se contulit. Leo autem cognito sancti viri aduentu, statim illi per nunciū significauit, Si eo animo ut se edictō Imperatoris subijceret venisset: non solum monasterium suum, sed omnes eius cognatos & propinquos maximis dignitatibus, & honorum titulis decorandos. Sin Imperatoris voluntatem negligeret, vi mala coactum in sententiam suam sempiternis ignominiz malis deformatum, ire compelleret. Ad huc vir diuinus vultu animoque intrepido itare respondit, ut tyrannus intelligere posset, se nec honorib; nec dignitatibus, quas Christi amore maximas con-

**Constantia  
Theophanis  
aduersus  
Leonis im-  
pietatem,**

contempserat, allici, nec minis vel supplicijs ter-  
ri posse.

Imperator quamvis constantiam animi vehe-  
menter miraretur, non tamen iniquæ viætoriæ  
spem abiecit, sed hominis cuiusdam scelerati  
præstigijs confusus, beatum virum facile in fra-  
udem pelli posse confidebat. Sed cùm vir nefarius  
primo congressu præclara dicendi facultate à The-  
ophane viatus esset, & congressum secundum  
formidaret, ad cruciatu[m] deuentum est. Itaque  
Eleutherij palatio inclusum, diurna fame ita  
graui[er]e vexari iussit, ut abe[re] confessus vitam  
mortæ ipsa acerbior[um] duceret, præsertim cùm  
medicorum auxilio destitutus, morbi acrius in  
eum defauirent. Postquam autem duos annos  
acerbissimum carcerem inuicto animo pertulisse-  
set, in Samothracem insulam deportatur; vbi tri-  
bus & viginti diebus exactis, Christo, pro cuius  
gloria, constanter decertabat, spiritum tradidit.  
Sacrum eius funus fideles cantibus & sympho-  
nijs curârunt; quod diuina bonitas in terris egre-  
gia miraculorum virtute illustre reddidit. Nam  
veo tempore pestilens contagio, animantia  
cuncta populari coepit, multi qui spem magnam  
in sanctitate viri Dei repositam habebant, aquâ  
eius arcæ quæ sacras reliquias continebat admo-  
uentes, eadem animantium corpora pestilenti lue  
infecta aspergebant, & omni periculo protinus  
liberabant. Leo autem immanis aper Ecclesiæ,  
haud multò p[ro]st dignas nefario scelere poenas,  
in sacris locis in quæ debacchatus fuerat cùm per  
soluisse, discussis paulatim tenebris, splendor  
veritatis cum summo omnium gaudio restitutus  
est; & corpus sancti viri discipulorum humeris  
magno cum honore sublatu[m], in templo sancti mar-

Fame &  
carceris  
squalore,  
eruciatu[m].

Moritur.

Leo caditur

Nnn 4

tyris

940 MARTYRIVM S. SABINI  
tyris Procopij, in locum quendam ( quem Sacru  
appellante) illatum est. Vbi multi fidelium, meri  
tis & virtutibus eius, clarissima à Deo beneficia  
perceperunt. Dæmoniaci, Paralyticæ, Cæci, Clau  
di, & maximis morborum languoribus oppressi,  
sanitatis beneficium consequuti sunt. Chyrograp  
hum flagitiosis actionibus plenum, cùm arca  
obsignatum admoueretur, atque iterum rece  
ptum esset, sic omnibus apparuit, ac si nihil va  
quam in eo fuisset scriptum; prorsus ut Apostoli  
cam potestatem ex huius arca manantem cuncti  
mirarentur. Postquam autem anno integro in  
sancti martyris Procopij templo commorasset,  
nè noua semper confluentium turba preces eo  
rum, qui rem diuinam ibidem faciebant, impedi  
ret, tandem ad monasterium eius delatum fuit.

Vid: Cæsa. MARTYRIVM INSIGNE S. SABINI:  
Baronij.  
not. in mar  
tyr. Rom.  
Ex eo quod est per Metaphraſten. Passus est  
in persecutione Diocletiani, sub Aria  
no Praefecto.

13. Martii.

Sabinus  
Hermopoli  
Princeps. **C**Vm Aegyptus cum reliquis orbis partibus  
crudeli Imperatoris Diocletiani editio,  
grauissimis persecutionum procellis in  
volueretur; Sabinus quidam Hermopoli Princeps  
illustri loco natus, & religionis Christianæ cul  
tor egregius, in ea rerum perturbatione è ciuitate  
discensit, & in angusto domicilio, cum alijs qui  
busdam pietatis studiosis, die nocteque ieuniis  
& precibus incubuit.. Cum verò celebre admo  
dum eius nomen in ore omnium versaretur, & à  
sceleratis hominibus ad necem quereretur, men  
dicus quidam, qui multis frequenter ab eo bene  
ficijs affectus fuerat, nefarij lacelli cupiditate  
hinc